

На 8 септември 1984 г. той се обръща към многобройна и ентузиазизирана публика в Централната зала в Уестминстър: по-долу е представен редактираният текст на обръщението му.

Редакторът изказва благодарност на Джордж Витулкас и Академията по класическа хомеопатия, както и на Обществото на хомеопатите, което организира събитието, за това, че направиха възможно представянето на тази статия в нашето списание.

Хомеопатия, здраве и човечество

**Радионно тримесечно списание
Декември 1984 г.**

**ХОМЕОПАТИЯ, ЗДРАВЕ И ЧОВЕЧЕСТВО
от проф. д-р Джордж Витулкас**

Джордж Витулкас е основател и президент на Международната фондация по хомеопатия. Неговите книги, Науката хомеопатия и Хомеопатията: медицина на Новото хилядолетие са широко четени в САЩ и Обединеното кралство.

На 8 септември 1984 г. той се обръща към голяма и ентузиазизирана публика в Централната Зала, Уестминстър: долу е редактираният текст на неговото обръщение.

Редакторът благодари на Джордж Витулкас и Академията по класическа хомеопатия, както и на Обществото на хомеопатите, които организираха събитието, за това, че направиха възможно представянето на тази статия в нашето списание.

За мен е огромно удоволствие да се обръна към вас тази вечер и също така чувствам, че това е специален момент - момент в развитието на хомеопатичното движение, който е много важен за целия свят. Не мисля, че преди няколко години, ако някой беше дошъл тук, за да говори за хомеопатията, щеше да събере толкова много хора, колкото тази вечер. Това е знак, че времето за хомеопатията е настъпило.

Тази вечер съм дошъл да споделя с вас някои от моите преживявания, свързани с човешкото здраве като цяло - трябва да кажа, че те не са много оптимистични! Живеем във време, в което има много вълнения и голям технологичен напредък, който обещава да ни даде много - и да ни даде възможност да живеем в изобилие и щастие. Е, моята загриженост е, че е съмнително дали след няколко десетилетия човечеството ще притежава адекватно здравословно състояние, за да се наслаждава напълно на плодовете на нашия технологичен напредък.

Защо казвам това? Мнозина от вас може би знаят, че ръководя клиника в Атина, в която около тридесет лекари практикуват на пълен работен ден и в която всеки месец преглеждаме около 2000 пациенти. Ние не приемаме тези пациенти случайно, а снемаме пълна анамнеза за тяхното здравословно състояние, медицинско минало и ги наблюдаваме, докато ги лекуваме през всичките години. След като посетих всички тези хиляди случаи и видях как те реагират на различните начини на лечение, стигнах до заключението, че човешкото здраве като цяло е в голям риск - то е в голяма опасност. Заключението ми е, че здравето на човешкия род бързо се влошава.

Преди десет години, по време на няколко мои лекции в Атина, в училище по хомеопатична медицина, изказах предположението, че скоро човешкият организъм ще прояви чувствителност към непознати досега вирулентни инфекциозни агенти. За съжаление, след по-малко от десет години това предсказание започна да се реализира: Легионерска болест и множество други нови инфекциозни заболявания. Неотдавна избухна болестта, която, вярвам, всички тук знаят, наречена СПИН - придобит дефицит на имунната система. Всички тези нови болести се появяват. Това означава, че човешкото тяло се отваря, излага се на въздействието на непознати досега нозологични агенти. Те са съществували, но човешкото тяло е имало защита и сега тази защита е нарушена. Тези нови възприемчивости към инфекциозни агенти обаче са само върхът на айсберга.

Влошаването на колективното здраве на човечеството е много по-всеобхватно и се изразява най-драматично в неумолимото развитие на хроничните заболявания. Тези хронични болести засягат десетки милиони хора, а честотата им непрекъснато нараства, дори сред младото население. Заболявания като ревматоиден артрит, остеоартрит, рак, епилепсия, сърдечни заболявания, алергични състояния, бронхиална астма, множествена склероза и други нервно-мускулни заболявания, както и сериозни хронични психични разстройства днес застрашително се увеличават. Предполагам, че ако се направи преброяване, ще се окаже, че почти една трета от цялото население над 20-годишна възраст в нашите индустриални страни приема някакъв вид лекарства за някакво хронично разстройство.

Бих искал да ви дам само няколко кратки цифри - статистически данни от Националната здравна служба на тази страна. Статистиката сочи, че злокачествените новообразувания - от 1961 г. до 1973 г., в рамките на дванадесет години - са се увеличили с почти 50 %. Петдесет процента за десет години! - Какво ще се случи след сто години? Болестите на сърцето са се увеличили с 54%; болестите на нервната система - с 36%; на кръвоносната система - с 24%; на опорно-двигателния апарат - с 36%. Виждате ли? Всички тези заболявания, за които говоря - те са сериозни хронични състояния - са избухнали! Стомашно-чревните заболявания, гастроентерит, гастрит - нещо, което не е тежко - са се увеличили само с 4 %. Това е нормалната цифра, ако общото здравословно състояние на човешкия организъм оставаше стабилно в известен смисъл, тези 4 или 5 %. Би трябвало да се повиши или да се понижи - но всички цифри са се повишили, а някои цифри са изключително високи. Накъде вървим? Тези примери са илюстрация на неоспоримата истина, че здравето на нашето общество се влошава, и е особено интересно да се „знае, че нарастващата честота на хроничните заболявания и появата на нови болести се случва предимно в индустриализираните страни на Запада, които, парадоксално, осигуряват на хората най-голям достъп до ортодоксално медицинско лечение. По този начин може да се стигне до един или и до двата възможни извода: че общото здравословно състояние на човешката популация се влошава или поради прилагането на алопатичната терапия, или въпреки нейната употреба.

Със сигурност има много фактори, които обуславят нарастването на броя на хроничните заболявания, като сред тях са повишеният стрес в ежедневието на индустриалното общество, хранителните недостатъци в диетата ни и токсините в околната среда, които са се отразили. Но въпреки това продължавам да твърдя, че здравето ни е компрометирано до голяма степен от широко разпространеното алопатично медикаментозно лечение, на практика.

Е, това може би е предположение и може би е нещо, което не можете да приемете за даденост, така че тази вечер бих искал заедно да преминем през определени концепции, като се надявам в крайна сметка да успее да ви покаже логично, че казаното дотук е вярно.

За да разберем какво се случва, трябва да разберем какво е това, което наричаме човешки организъм. Какво е това, което наричаме човешко същество? Дали това е физическото тяло? Само клетките ли? Според моето разбиране може да се каже, че човешкото същество функционира на три различни нива: на умствено, на емоционално и на физическо. Сега веднага имаме различна концепция за човешкото същество. Може би концепцията, че човешкото същество е само парчета клетки или плът, вече не е много валидна в нашето разбиране.

Може би ще кажете: „Какво е умственото ниво?“. Това е много просто - не е философия. Първо ще ви дам едно общо определение: менталното ниво е онази част от нас, която регистрира промените в нашето разбиране или съзнание. Емоционалната част? - е тази, която регистрира промени в емоциите. Ще ви дам много набързо някои функции на менталното ниво. Виждате процеса на мислене, когато класифицираме, когато критикуваме, сравняваме. Когато пресмятаме, създаваме или замисляме идеи, когато синтезираме тези идеи, ние работим предимно на умствено ниво. Така че в човешкото тяло има умствено-духовна част, за която може да се каже, че функционира в определен момент, и човешкото същество като цяло съсредоточава функциите си върху това ниво. След това има емоционално ниво - какво е то? Какво съдържа то? Всички степени на емоциите - от любовта до омразата, от радостта до тъгата, от спокойствието до тревогата,

от доверието до недоверието, от смелостта до страха и т.н. Виждате ли, всички тези фини емоции се съдържат и си взаимодействат в нас - те се случват на емоционалното ниво.

Не можем да кажем: „Ние нямаме емоции, имаме само клетки“. Не можем да кажем „нямаме мислене, имаме само клетки“. Следователно имаме части, които функционират, които съществуват и които са засегнати в живота ни - могат да бъдат засегнати и могат да бъдат дебалансираны. Физическото ниво, разбира се, е физическото тяло, но ако си представите тази идея, този модел, който дадох, тогава ще разберете за какво говоря.

Умственото ниво е най-важното ниво в човешкото същество - тази част от човека, която мисли, която се идентифицира, която казва „Аз съм Джордж“ - е най-важната. Когато загубя това, тогава идва лудостта; тогава не познавам себе си, не познавам другите, не мога да синтезирам, не мога да класифицирам, не мога да мисля - сведен съм до друг вид нещо, загубил съм всичко. Е, сравнете това с физическата болка в тялото - черният ми дроб се влошава, но все още мога да бъда креативен, мога да мисля, мога да се наслаждавам. Дори когато черният дроб се разпада или сърцето се разпада, това не е толкова важно, колкото когато се разпада умът - и тогава страданието е много по-голямо. Психологическите болки са много, много по-мъчителни от физическите. Защо? Защото те са по-дълбоко в нас самите. Виждате ли, разбирате, че това емоционално ниво е по-важно от физическото, защото когато емоциите са мъртви, когато емоциите не са живи, какво чувстваме вътре? Усещане за мъртвило, пълна неподвижност - като депресия, тъга. Всички ние сме преминавали понякога през етапите на депресията и знаем колко голямо е страданието през това време. Повечето от нас са преминавали през болките от счупване на крака или удряне на някаква част - това е нищо. Счупих си крак и взех една доза Бриония - беше 11 часа през нощта - в 11,30 ч. заспах. Спах през цялата нощ. Но нека си счупя сърцето и да видим тогава дали ще мога да спя през цялата нощ! Е? „Приятелката ми ме напусна“, „Жена ми ме напусна“ - Емоционалното започва да вибрира силно и се появява емоционална болка. Това е много по-важно.

Така че емоционалната част е много по-важна от физическата. Умствената част е по-важна от емоционалната. Така че умственото, емоционалното и физическото ниво са в йерархичен ред; умственото е по-високо от емоционалното и физическото, но тези три нива не са отделни - ние сме едно човешко същество.

Умственото е централната част на човешкото същество - то е и най-защитеното. Тя се намира много дълбоко вътре. Физическото ниво е периферното; то защитава Емоционалното и защитава Менталното. Затова ще видим, че когато болестите напредват от периферията, Физическото ниво, към Емоционалното, към Умственото, болестите напредват към дегенерация на човешкото същество.

Как си взаимодействат тези нива? Те не са отделни. Всички тези три нива са събрани заедно и остават заедно благодарение на един агент - това е вид енергийно поле, което оживява тези три нива. Наричаме това биоенергия - има различни наименования за тази енергия, а в хомеопатията я наричаме „Жизнена сила“: жизнената сила на човешкото тяло. Жизнената сила е енергийно поле в нас, което отговаря за приемането на стимулите отвън и организира отговора, който ще се случи. Чувствам се много зиморничав, понеже ми е студено, трябва да се предпазя. Това не се случва логически, а на друго ниво, което наричаме ниво „енергийно поле“. Следователно има централна интелигентност, която дава сигнали и казва: „Добре, свий съдовете“ и т.н. Тази централна интелигентност дава толкова подробни, толкова дребни указания, че всичко, което наричаме физическо тяло, трябва да се преустрои, за да се предпазим от студ, от прегряване. Същото е, когато някой каже: „Жена ти си е счупила крака“ - настъпва шок. Този шок се поема от тази жизнена сила и се появява сърцебиене. Защо има сърцебиене? По тази причина: защото кръвта трябва да отиде в мозъка, иначе би имало припадък. Човешкото тяло във всеки един момент се преустройва, за да се предпази от околната среда и от различните стресове, които съществуват в нея. Това може да бъде вирус, микроб, бактерия, психологически стрес и стрес от околната среда и др.

Не само трите нива са подредени в йерархичен ред, но и всяко ниво - умствено, емоционално и физическо - има свой собствен йерархичен ред. Това означава, че има функции на човешкия ум, които са от по-висок порядък от другите. Имаме памет, функция на ума, която е по-малко важна от способността за мислене и синтез“. Понякога губим паметта си и казваме „не помня много добре“, но това не е толкова много важно. Но виждате човек, който казва „Какво казваш, не разбирам, какво?“, който вече не може да мисли - той е в различно състояние на ума от този, който казва „Забравих, каква е тази

дума?“. На второто състояние не обръщаме такова внимание, но за първото казваме, че с човека се случва нещо сериозно. Това означава, че някои функции на човешкия ум са по-сериозни, по-важни от други. Същото е и с човешкото тяло - направете разрез на кожата си с нож - това е външната периферия. Важна ли е тя? Съвсем не. Влезте навътре в някой по-жизненоважен орган и направете същия разрез - много по-важен е! В ларинкса - важно; в черния дроб - още по-важно; в сърцето - може би е фатално. Така че има йерархия, разбирате ли? Кожата няма същото значение като мозъка. Така че в органите на тялото също има йерархия.

Е, ако видим, че болестите се развиват от периферията към центъра, трябва да се запитаме какво сме направили с този човек като лекари. Ортодоксалната медицина не се занимава с такива подробности. Отивате там с подуто коляно, те казват „това е артрит - вземете малко противовъзпалителни лекарства и възпалението ще изчезне“. И така, приемате тези лекарства в продължение на месец или два и възпалението изчезва. След шест месеца разбирате, че нещо в организма ви не е наред и в крайна сметка развивате по-сериозно състояние, например системно заболяване. Ние не свързваме тези две неща, но въпросът е дали наистина има някаква връзка? Това означава, че като приемаме лекарства за различни заболявания, изтласкваме ли болестите все повече и повече към центъра? Дали насочваме заболяванията от периферията към централната нервна система? Пренасяме ли болестите на емоционално ниво, където се появяват тревогите и фобиите, които наблюдаваме днес? Неврозите, които се случват около нас? Задвижваме ли болестта навътре, където виждаме лудостта, където виждаме психичните разстройства, които преобладават в момента в нашите общества? Човешкият организъм се опитва да ограничи болестта колкото е възможно по-далеч от центъра, но ако бомбардираме организма с химикали, с неправилни видове лечение, това ще разруши защитните механизми. Те ще се предадат и ще приемат нарушението все по-дълбоко и по-дълбоко. Разрушаването на защитните сили, което - според алопатичната система на разбиране - е основният инструмент на човешкия организъм, който се защитава, имунната система. И какво имаме днес? Придобит дефицит на имунната система - СПИН. Защо СПИН? Това е много важно - трябва да го разберете. Статистиката сочи, че хората, които най-често се разболяват от тази болест, са онези хомосексуалисти - и не само хомосексуалисти - които са били изложени отново и отново на венерически болести, сифилис и гонорея, и са се подлагали на многократно и продължително лечение с антибиотици. Разбирате ли сега какво се случва?

СПИН - придобит дефицит на имунната система. Красиво е казано: „придобит“! Не е вроден, а придобит. Но много скоро мога да прогнозирам - и те могат да го напишат... - че това ще бъде вродено. Защо? Защото хората ще са довели имунната си система - защитните си сили - до това състояние, в което ще раждат деца и децата ще се раждат вече с тази вродена слабост. И така ние продължаваме да живеем щастливо в този свят, излагайки се все повече на нови и нови болести, на вирулентни болести, които не познаваме. Виждате ли, в този момент нашите защитни механизми защитават микроорганизми, които съществуват вече тук, тази вечер - но те защитават хубаво, ние нищо не разбираме от това. Разрушете защитата и тогава ще разберем, че дори микроорганизмите, които нормално живеят в човешкото тяло, се превръщат във вирулентни и агресивни агенти за това човешко тяло.

... Преди три дни четох една статия, в която според изследователите, те са установили, че дори невинните обитатели на червата напоследък се превръщат във вирулентни патогенни агенти. Защо? Нещо, което сме направили с нашите системи, с нашите защитни механизми, за да ги доведем до състояние, в което това, което преди е било невинно, сега става агресивно. Ако наистина разберем тази гледна точка, тогава естествено трябва да се запитаме „накъде отиваме?“.

Това, което ви казвам, са просто логични и здрави неща. Виждате ли, ортодоксалната медицина разглежда и продължава да разглежда човешкото тяло само като физическо, биохимично образувание: силно интегрирана система от биохимични реакции и клетъчни компоненти. От нейна гледна точка лечението на болестта включва единствено възстановяване на биохимичната нормалност и клетъчната цялост. Той се опитва да постигне излекуване чрез прилагане на химически агенти, чието действие е насочено към изолираното огнище на патологията. Бих искал тази вечер просто да вземете тези въпроси със себе си и да помислите сами. Цялата концепция на алопатичната медицина се състои в това, че ние намираме химическия агент, който ще коригира или ще убие вируса или

бактерията. Но една медицинска система се оценява и по това какво като цяло прави с човешкото тяло, с човешкия организъм. Само тогава можем да оценим стойността на една система.

За да разберем какво е направила дадена система за терапия с организма, трябва първо да разберем какво? Трябва да разберем идеалистичното състояние на здравето - какво в идеалния случай би било състоянието на здравето. Ако го определим, тогава като терапевти прилагаме някаква терапия върху човешкия индивид и като имаме това за ръководство, това идеално определение, винаги се питаме: „Приблжих ли този човек до този идеал за здраве, или го отдалечих от него?“ Ето защо е необходимо да се определи „какво е здраве?“.

Не определих здравето само защото ми харесваше, а защото имах голяма загриженост - „какво съм направил?“. Всеки път, когато давах лекарство, се появяваха някакви реакции и аз исках да знам какво точно съм направил. В крайна сметка стигнах до определена дефиниция на здравето, която изглежда идеалистична и никой никога не може да я постигне, но е пътеводна светлина, към която трябва да върви човешкото здраве като цяло. Ако намерим система, която да изведе човешкото здраве от тази точка, в която се намира, и да го доближи до тази дефиниция, тогава това е системата, която трябва да приложим и да подкрепим и приемем за себе си. Чрез моите разсъждения просто ще ви дам набързо моето определение за здраве.

Заради трите нива трябва да имаме определение за здраве за всяко ниво. Открих, че една дума изразява най-красиво състоянието на здраве - тази дума е свобода. Свобода от болка - на физическо ниво. Ако нямам никаква болка, означава ли това, че съм здрав? Не, все още не, защото може би няма да имам никаква болка, но може да се чувствам грохнал, уморен. Така че следователно свободата от болка и наличието на състояние на благополучие - всички разбирате това състояние; „имам това усещане във физическото си тяло за благополучие и съм освободен от болка“ - на физическо ниво тогава съм здрав.

Но емоционално, може би има нещо, което показва липса на здраве — затова стигнах до извода, че човек, който е здрав на емоционално ниво, трябва да има свобода от страст. Като страст имам предвид само онези интензивни чувства, които ни завладяват и могат да ни направят роб. Не говоря за нормалната страст, която имам към работата си, но дори и тя, ако ме е направила роб, тогава нещо не е наред на емоционалното ми ниво, защото трябва да зависи. Например, „Обичам жена си“ — обичай жена си, разбира се, нямам възражения, но ако си привързан към нея, ако не можеш да се отделиш, ако си станал роб на жена си или на мъжа си, тогава нещо не е здравословно. Фанатиците, те имат страст, нали знаете: „Освободете комунистите, освободете света“, чувате ги. Ако това отиде твърде далеч, знаете, че фанатикът ще каже „Убий го“ — и ще го убие. Това здраве ли е? Говорим за идеала, за свършеното. Следователно всеки, който е завладян от страст и страстта го прави роб, той вече няма свободата да избира — тогава той не е здрав. Така че, свободата от страст — сама по себе си не означава нищо, трябва да бъде състояние вътре в нас. Какво е това състояние? Състояние на динамично спокойствие — динамично спокойствие, независимо какво се случва външно — това е здравият човек на емоционално ниво...

И така, това е най-трудното — определението за здраве на умствено ниво — и ще видите защо. Всички ние търсим това — човекът, който е наистина здрав на умствено ниво, е този, който има свобода от егоизъм — свобода от егоцентризъм. Егоцентричният човек е много болен човек. Защо? Защото е роб на своя егоизъм — „Искам това, искам онова, аз съм най-големият...“ Чувате го и си мислите „Ами, този е луд!“ [смях]. Но ето го, той мисли, че е най-големият, най-великият и т.н. Човек, който наистина е достигнал това състояние, който наистина е освободен от егоистичните си елементи, е скромен човек, разбира се, и тогава неговото умствено състояние е състояние на голяма яснота и голяма свързаност с това, което наричаме „обективна истина“. Може да го наречете космическа енергия, космическа сила, може да го наречете Бог, или както предпочитате. Човекът, който е намалил егоизма си, своя егоцентризъм, може да се свърже с Божественото и да получава идеи — умът става много ясен. А сега, кой наистина е освободен на това ниво?

С тези идеи предвид, сега сме в по-добра позиция да оценим една терапевтична система. Например: „Отидох при моя лекар с дуоденална язва, с болки тук в стомаха; той ми даде различни лекарства и болките изчезнаха, но сега живея в състояние на тревожност“ — може би това лечение не е било правилно, защото проблемът се е преместил от физическото към умственото или емоционалното ниво; възникнала е тревожност. Или: „Отидох при ортопеда заради крака си. Той ми даде лечение за крака, но сега имам болки

в стомаха и развих дуоденална язва“ — от крака към стомаха. Стомахът е по-важен от артритата на крака. Следователно лечението може да не е добро. Виждате, сега имаме ориентир, по които да оценим всякакъв вид лечение, което приемаме.

Нека преминем към друга концепция сега. Какво е болестта? Симптомите, които наричаме болест, не са нищо друго освен реакция на нашия организъм на стресиращ агент. Агентът може да създава стрес на всяко ниво — умствено, емоционално или физическо. Ако има вирус на физическо ниво, тогава стресът се пренася върху жизнената сила и тя реорганизира защитата. Тя казва: „За да победи този вирус, ще повиша температурата.“ Появява се треска, а с нея може да възникне и известна тревожност на емоционално ниво, а състоянието на треска води до известна замъгленост на умственото ниво. Така жизнената сила може да реши да реагира на три нива. Следователно, болестта не е това, което сме научили да казваме: „бронхит ли е?“. Бронхитът е група от симптоми — треска, кашлица, събиране на секрет в бронхите — цялата тази симптоматика наричаме „бронхит“. Но това не е нищо друго освен реакцията на болестта, не е самата болест. Всъщност, това което възприемаме като болест, е реакцията на тялото, за да се спаси. Повишава температурата, защото ако не го направи, няма да успее да се пребори с вирусите, микробите или бактериите. Това е необходимо. Логично, не можем да кажем „свалете температурата“, защото това може да бъде опасно. И все пак това е преобладаващата система в медицината от години насам. Всеки симптом, който виждаме, е реакция на защитния механизъм, за да възстанови равновесието. Ще ви дам пример — имате главоболие. На всеки няколко дни се появява главоболие в дясната фронтална област. Толкова е болезнено, че си лягате и си казвате: „Уф! Имам всички симптоми на мигрена, защо ми е полезно това?“. Полезно е, защото в състоянието на дисбаланс, в което е вашата система, това е най-добрата възможна реакция. Ако противодействаме на това, ако организъмът не може да реагира с този спазъм на артериите, ако отпуснем това по някакъв начин, може да се случи нещо много по-сериозно — като мозъчен инцидент. Следователно, във всеки момент всеки симптом, който се появява в нашето тяло, е полезен симптом за състоянието, в което се намираме.

Ако не върнем себе си към по-добро състояние на баланс, тази симптоматика няма да изчезне. Приемането на обезболяващо не решава проблема. За щастие, сега разполагаме с хомеопатичната система на медицината, която какво прави? Тя разглежда симптоматиката — записва всички симптоми на човека. След това казва: „Много уважавам начина, по който вашият организъм се опитва да постигне баланс, затова ще се опитам да работя заедно с тази сила, а не против нея, като ви дам лекарство, за което знам, че е предизвикало и имитира вашата симптоматика.“ Така, ако ви дам средство, което имитира вашата симптоматика, ще направя съществуващите симптоми по-интензивни. По този начин всъщност помагам на вашите защитни сили. Как? Като ви давам лекарство, което, тъй като е потенцирано — обработено на енергийно ниво, ще въздейства на жизнената сила, енергийното поле на тялото. Това е новата идея, която хомеопатията носи. Хомеопатията е медицина на друго ниво — медицина на енергийните нива, на енергийните полета на тялото. Тя работи с фини енергии и стимулира защитните сили на организма чрез енергизирани лекарства, като обръща голямо внимание на това, което организъмът прави, и се стреми да му помогне в процеса на самоизцеление.

Здравият разум подсказва, че ако алопатичната медицина беше успешна в лечението на болести, особено на хроничните болести, щяхме да видим регенерация на човешкия род — регенерация, а не дегенерация. Статистиките щяха да показват все по-малко и по-малко хронични заболявания. В този момент ние се стремим да създадем достатъчно хомеопатични лекари, които ще могат интелигентно да използват тези енергизирани лекарства, за да постигнат един вид регенерация на човешкото здраве. Мнозина от вас вероятно са изпитали регенерацията, предизвикана от хомеопатично средство, и затова знаете от опит, че това, което казвам, е вярно. Но тук сме малко хора в сравнение с огромното мнозинство, което не знае нищо за хомеопатията. Те не знаят за възможността да използват тази алтернатива. Затова трябва да направим нещо. Чувствам, че това е наш дълг, не само мой. Може да си кажете: „Нека Джордж да го направи!“ [смях]. Не! Всеки, който знае тази истина, трябва да направи нещо. Един ще направи малко, друг ще направи повече, но ако всички не направят нещо за хомеопатията, точно в този момент, днес, не очаквайте да видите обратен процес на това, което се случва. Статистиките ще показват все повече и повече дегенерация, повече болести, нови болести, и човешкото страдание ще нараства все повече. Отговорност на всеки, който е тук днес, е да предприеме някакво

действие. Независимо какво е, просто кажете на съседа си. Дайте информация, попитайте: „Защо вземате толкова много лекарства?“ Само от разходите за здравеопазване се вижда огромното количество медикаменти, които се поглъщат от човешкия организъм като цяло — особено на Запад. Статистиките показват увеличение с 50 процента, 60 процента — Бог знае какво ще видим скоро.

Едно нещо, което сме постигнали сега, е да разберем това, което наричаме енергийни полета. Разбираме, че когато вирус атакува човешкия организъм, се случват множество биохимични процеси в тялото, милиони такива процеси. Белите кръвни клетки се активират точно на нужното място; специални клетки се образуват, хормонални процеси се включват, за да балансират всичко вътре — милиони, цяла космогония, раждането на цял нов космос вътре в тялото. По време на атаката на този малък вирус, в тялото възниква толкова сложен комплекс от функции на различни нива. А какво правим ние? „Дайте противовъзпалително лекарство“ — в тези чувствителни процеси хвърляме бомба в човешкия организъм. Алопатите идват и казват: „За какво говорите? Ние знаем, че има вирус — трябва да го убием“ — те хвърлят бомбата. Това е духът, който се е утвърдил. Защо? Защото алопатичната медицина е тръгнала по грешен път на мислене. Те мислят само за причинителите на болестите и как да ги унищожат. Никога не мислят, че тялото позволява на агента да се развие — как да помогнат на това човешко тяло, а само как да унищожат агента.

Не казваме, че притежаваме цялата истина; казваме, че трябва още да се развиваме, да научим много повече за нашата наука. Но твърдим, че днес държим в ръцете си една наука. Ако можехте да видите това, което съм видял аз, без колебание щяхте да я наречете Божествена наука. Благодаря ви. [Аплодисменти].